

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część L. — Wydana i rozesłana dnia 3. czerwca 1914.

Treść: (№ 114—117.) 114. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia osobnego Inspektoratu przemysłowego budowy dróg wodnych z siedzibą w Krakowie. — 115. Rozporządzenie o ochronie prawa autorskiego w stosunku do Szwajcaryi. — 116. Rozporządzenie cesarskie o dzieleniu parcel katastralnych i zapisywaniu do ksiąg gruntowych nabycia nieruchomości, mających małą wartość (Nowela o dzieleniu parcel). — 117. Rozporządzenie cesarskie w sprawie niektórych zmian ustawy z dnia 23. maja 1883 o utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego.

114.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych i Ministrem robót publicznych z dnia 26. maja 1914,

dotyczące utworzenia osobnego Inspektoratu przemysłowego budowy dróg wodnych z siedzibą w Krakowie.

§ 1.

Roboty budowlane, ziemne i wodne; wykonywane po myśli § 1. ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 66, dotyczącej budowy dróg wodnych i przeprowadzenia regulacji rzek, pod kierownictwem krakowskiej Ekspozytury c. k. Dyrekcyi budowy dróg wodnych, wyłącza się po myśli § 14. wspomnianej ustawy z pod nadzoru inspektorów przemysłowych tych okręgów, w których wykonuje się powyższe roboty budowlane. W celu nadzorowania tych robót tworzy się osobny Inspektorat przemysłowy budowy dróg wodnych z siedzibą w Krakowie.

Nadzorowi tego inspektoratu przemysłowego podlegają nie tylko roboty budowlane, ziemne i wodne, lecz także wszystkie przedsiębiorstwa poboczne, wykonywane w związku z temi robotami, jak warsztaty napraw, pracownie ciesielskie, kamieniołomy, kopalnie żwiru i piasku oraz tym podobne, o ile przedsiębiorstwa te pozostają w lo-

kalnym związku z miejscami budowy lub połączone są z niemi zapomocą własnych środków przewozowych przedsiębiorstwa budowlanego.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1. lipca 1914.

Heinold wlr.

Trnka wlr.

Schuster wlr.

115.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 27. maja 1914

o ochronie prawa autorskiego w stosunku do Szwajcaryi.

I. Według artykułu 10. szwajcarskiej ustawy związkowej z dnia 23. kwietnia 1883, dotyczącej prawa autorskiego na dziełach literatury i sztuki, korzystają autorowie, nie mieszkający w Szwajcaryi, ze względu na dzieła, ukazujące się lub ogłaszane za granicą, z tych samych praw, co autorowie dzieł, ukazujących się w Szwajcaryi, o ile ci ostatni doznają w odnośnym kraju równego traktowania z autorami dzieł, ukazujących się w tymże kraju.

Rząd szwajcarski oświadczył, że z chwilą rozpoczęcia się mocy obowiązującej postanowienia, wydanego w rozdziale II. niniejszego rozporządzenia, spełni się po myśli artykułu 10. przytoczonej

szwajcarskiej ustawy związkowej warunek wzajemności w stosunku do królestw i krajów austriacko-węgierskiej Monarchii, w Radzie państwa reprezentowanych.

II. Skoro więc stosownie do tego zapewniona jest wzajemność, zarządza się po myśli artykułu I. ustawy z dnia 26. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 58:

Postanowienia ustawy z dnia 26. grudnia 1895, Dz. u. p. Nr. 197, stosują się do dzieł literatury, sztuki i fotografii, które pojawiły się w Szwajcaryi a nie doznają już ochrony po myśli § 1. tejże ustawy.

III. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Odnosi się ono także do dzieł, które się pojawiły przed tym dniem. Gdzie w ustawie z dnia 26. grudnia 1895, Dz. u. p. Nr. 197, i w rozporządzeniu Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29. grudnia 1895, Dz. u. p. Nr. 198, mowa jest o rozpoczęciu się mocy obowiązującej wspomnianej ustawy lub liczą się czasokresy od tego terminu, miarodajną jest zamiast tego terminu chwila rozpoczęcia się mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia.

Hochenburger wlr.

116.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 1. czerwca 1914

o dzieleniu parcel katastralnych i zapisywaniu do ksiąg gruntowych nabycia nieruchomości, mających małą wartość (Nowela o dzieleniu parcel).

Na zasadzie § 14. państwowej ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

§ 1. ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 82, zmienia się i ma on opiewać:

§ 1.

(1) Podział hipoteczny parceli katastralnej może być skuteczny tylko na podstawie planu geometrycznego (planu sytuacyjnego), sporządzonego przez geometrę cywilnego lub inżyniera cywilnego w zakresie jego zawodu, przez pomiarowego urzędnika katastru lub przez państwowy organ służbowy, rozporządzający funkcjonariuszami budowniczo-technicznymi, w obrębie jego zakresu działania.

(2) W drodze rozporządzenia można, po zasięgnięciu opinii interesowanych izb inżynierskich, także sporządzone dla celów własnego zakresu służbowego plany sytuacyjne innych władz i urzędów, dających na podstawie technicznego wykształcenia ich organów dostateczną rękojmię co do wygotowywania odpowiednich planów podziału, uznać za nadające się do tego, aby służyły za podstawę hipotecznych podziałów parcel.

(3) Nadto można w drodze rozporządzenia po zasięgnięciu opinii interesowanych izb inżynierskich oznaczyć pewne obszary, w których Minister sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem robót publicznych, może uznać organa techniczne, które nabyły wymagane geodetyczne wykształcenie akademickie i zupełne uzdolnienie do wygotowywania planów podziału, za upoważnione do sporządzania planów sytuacyjnych, mogących w okręgu sądowym ich miejsca zamieszkania służyć za podstawę hipotecznych podziałów parcel, a to na tak długi czas, dopóki wskutek braku w danych miejscach wystarczającej ilości geometrów cywilnych zachodzi tego potrzeba w celu doprowadzenia do zgodności księgi gruntowej z katastrem. Upoważnienia tego można udzielić tylko wówczas, gdy w odnośnym okręgu sądowym żaden geometra cywilny niema swej zawodowej siedziby i upoważnienie to gaśnie samo przez się, skoro geometra cywilny obierze sobie tam zawodową siedzibę. Upoważnienie to można każdego czasu odwołać.

(4) Plan nie jest potrzebny wówczas, gdy chodzi o parcelę, której linia obwodowa stanowi albo kwadrat albo prostokąt o szerokości najwyżej 20 metrów a podział ma być przeprowadzony według wielokrotnych części parceli. W przypadkach takich należy dokładnie opisać podział w dokumencie, który ma stanowić podstawę wpisu do ksiąg gruntowych.

(5) Opisy te oraz plany, wspomniane w poprzednich ustępach, muszą odpowiadać przepisom, wydanym w drodze rozporządzenia a miarodajnym dla utrzymywania katastru w ewidencji.

(6) Strona winna oprócz oryginału planu przedłożyć uwierzytelnioną kopię bez stempla dla aktów sądowych, a jeżeli planu nie dostarczył właściwy urzędnik pomiarowy katastru, także drugą uwierzytelnioną kopię dla urzędnika pomiarowego katastru. Kopię, przeznaczoną dla aktów sądowych, można zastąpić oryginałem.

(7) Jeżeli w sądzie hipotecznym znajduje się udzielony przez władzę katastralną szkic podziału parceli katastralnej, wówczas strona, prosząc o przeprowadzenie podziału w księdze gruntowej, powołać się ma na ten szkic i nie ma już obowiązku dostarczenia planu i jego kopii.

Artykuł II.

(1) Pod wymienionymi w dalszym ciągu warunkami można sporządzać w sądzie dokumenta prawne w przedmiocie nabycia nieruchomości o małej wartości.

(2) Dokumenty tego rodzaju można sporządzać tylko w tych sądach hipotecznych, w których okręgu niema siedziby ani adwokat ani notaryusz oraz w tych sądach, którym Minister sprawiedliwości na wniosek wyższego sądu krajowego w drodze rozporządzenia udzieli na to zezwolenia z tego powodu, że ułatwienie to ze względu na gospodarcze stosunki ludności i częste zawieranie czynności prawnych co do nieruchomości o małej wartości jest koniecznym potrzebem w celu utrzymania zgodności księgi gruntowej z katastrem.

(3) Sąd hipoteczny może spisywać protokolarnie umowy i oświadczenia co do nabycia nieruchomości tylko wówczas, jeżeli wartość tych nieruchomości według ocenienia, będącego podstawą czynności prawnej, nie przenosi kwoty 200 K a wpis do ksiąg gruntowych ma nastąpić bezzwłocznie.

(4) Jeżeli czynność prawna odnosi się także do innych praw rzeczowych, w szczególności zaś do prawa zastawu dla reszty ceny kupna lub do służebności, można także i te odnoszące się do czynności prawnej oświadczenia spisywać w protokole sądowym.

(5) Prośbę hipoteczną można także wnieść do protokołu, w którym spisano dokument.

Artykuł III.

(1) Dokument spisuje do protokołu w sądzie hipotecznym wskutek ustnej prośby urzędnik sędziowski za przybraniem do tego zaprzysiężonego protokolanta. Jeżeli urzędnik nie zna osobiście stron interesowanych, winien tożsamość ich stwierdzić wedle przepisów, obowiązujących co do sądowego uwierzytelniania podpisów.

(2) Sporządzenia dokumentu należy odmówić wówczas, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że strony zawierają interes tylko pozornie, w celu obejścia ustawy lub w celu wyrządzenia bezprawnie uszczerbku osobie trzeciej.

Artykuł IV.

Protokół, w którym spisano dokument, należy po dokonaniu wpisu w księdze gruntowej zaopatrzyć po myśli § 105. powszechnej ustawy

o księgach gruntowych potwierdzeniem wykonania wpisu i przechować w sądzie.

Artykuł V.

W postępowaniu nakazowym zastępuje się pierwopis dokumentu sporządzonego w sądzie po myśli artykułu II. niniejszego rozporządzenia wiaryzelnym odpisem protokołu.

§ 550. p. c. nie ulega zmianie.

Artykuł VI.

Podania hipoteczne, oparte na dokumentach nabycia nieruchomości, których oceniona wartość (artykuł II.) nie przenosi kwoty 200 K, można ustnie wnosić także w trybunałach.

Artykuł VII.

Sąd hipoteczny wygotowuje bezpłatnie dla władzy wymiaru należytości odpisy dokumentów, sporządzonych w sądzie po myśli artykułu II.

Artykuł VIII.

Postanowienia artykułu II. do IV., VI. i VII. mają zastosowanie w przypadkach zamiany gruntów, jeżeli księgi gruntowe dla nieruchomości, stanowiących przedmiot zamiany, znajdują się w tym samym sądzie a wartość tych nieruchomości dla żadnej ze stron mieniających się nie przenosi najwyższej kwoty 200 K.

Artykuł IX.

Artykuły II. do VIII. nie mają zastosowania w Tyrolu i Przedarulanii.

Artykuł X.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wykonanie jego poruczam Moim Ministrom sprawiedliwości, skarbu i robót publicznych.

Wiedeń, dnia 1. czerwca 1914.

Franciszek Józef włr.

Stürgkh włr.

Georgi włr.

Hochenburger włr.

Heinold włr.

Forster włr.

Hussarek włr.

Trnka włr.

Schuster włr.

Zenker włr.

Engel włr.

Morawski włr.

117.**Rozporządzenie cesarskie z dnia
1. czerwca 1914**

w sprawie niektórych zmian ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83, o utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego.

Na zasadzie § 14. państwowej ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Ustęp 4. § 23., ustęp 3. § 50. i ustęp 2. § 54. ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83, o utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego, tracą moc obowiązującą w swem dotychczasowym brzmieniu i mają opiewać, jak następuje:

Ustęp 4. § 23. (Postępowanie przy podziałach gruntu).

Urzędnik pomiarowy ma zaniechać pomiaru w razie podziałów gruntu:

- a) gdy chodzi o parcelę, której linie obwodowe tworzą albo kwadrat albo prostokąt o szerokości najwyżej 20 metrów a podział ma być skuteczniejszy podług wielokrotnych części danej parceli;
- b) gdy strona przedkłada plan geometryczny (plan sytuacyjny), nadający się po myśli artykułu I. rozporządzenia cesarskiego z dnia 1. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 116, do hipotecznego podziału parcel, a w obu przypadkach (a i b) dopełniono warunków przepisu, który wyda Ministerstwo skarbu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości.

Ustęp 3. § 50. (Uwzględnienie zmian posiadania przy nakładaniu podatku).

Zmiany posiadania, które po tym terminie będą zgłoszone, można jeszcze uwzględnić przy podatku za rok, następujący bezpośrednio po zgłoszeniu, tylko wtedy:

1. jeżeli zmiana posiadania odnosi się do całej posiadłości lub do całych parcel a tożsamość przedmiotów można stwierdzić na podstawie map katastralnych, bez dochodzeń na miejscu, albo

2. jeżeli zmiana posiadania odnosi się wprawdzie do części parcel, jednakowoż dostarczono planu sytuacyjnego, sporządzonego po myśli § 23., ustęp 4., lit. b.

Ustęp 2. § 54. (Należytości za czynności urzędowe utrzymywania ewidencji).

Jeżeli przy podziałach gruntu pomiar nie jest potrzebny z tego powodu, że przedłożono już plan sytuacyjny, wygotowany po myśli § 23., ustęp 4., lit. b, wówczas stosuje się do tych podziałów gruntu taryfa I.

Artykuł II.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom skarbu i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 1. czerwca 1914.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Hochenburger wkr.

Forster wkr.

Trnka wkr.

Zenker wkr.

Georgi wkr.

Heinold wkr.

Hussarek wkr.

Schuster wkr.

Engel wkr.

Morawski wkr.